

[K. B. Andersen.]

kan give de gensidige nordiske fonds sådanne arbejdslinjer, at der bliver mulighed for at drage repræsentanter for alle befolkningsgrupper, ikke alene kunstnere, videnskabsmænd og skolefolk, men også landmænd, arbejdere og repræsentanter for andre erhverv, ind i denne udvekslingsvirksomhed. Drager vi helt nye formål ind i debatten, vil det let kunne føre til, at vi efter sagens behandling ender i hverken at få løst de store nordiske opgaver, som her foreligger, eller problemet vedrørende den afslutning på krigsforsikringsforbundenes virksomhed, som ud fra så mange synspunkter er ønskelig.

Derfor skal jeg udtrykke håbet om, at lovforslaget kan gennemføres i alt væsentligt i den foreliggende skikkelse. Formålet er af en sådan karakter, at det burde kunne samle bred tilslutning her i salen, og på mit partis vegne skal jeg tilsige det en hurtig og velvillig behandling.

Anders Andersen: Der er naturligvis grund til at glæde sig over, at der nu igen er fremsat forslag om udbetaling af overskuddet i krigsforsikringsforbundene. Man kan måske forbavses noget over, at der skulle gå 4½ år, efter at vi sidste gang behandlede lovforslag om anvendelsen af disse krigsforsikringsmidler, før den høje regering igen fandt anledning til at komme med forslag derom. Det her foreliggende lovforslag om nordiske kulturelle fonds kan vi have al mulig sympati for. Der kunne sikkert remses en række andre gode formål op, som vi også kunne udtrykke sympati for.

Ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. K. B. Andersen, sagde, at man måtte forbavses over, at f. eks. foreningen Norden ikke er nævnt med et eneste ord i lovforslaget, og jeg er i og for sig også forbavset over, at man, når regeringen nu har ment, at pengene skulle deles ud til disse nordiske formål, helt har glemt foreningen Norden.

Mit parti har, selv om disse formål er gode, det samme principielle standpunkt, som vi havde ved debatten sidste gang. Vi mener fortsat, at det eneste rigtige og det mest rimelige er, at disse midler tilbagebetales. Nu har vi hørt, som vi også hørte det sidste gang — vi har læst det i bemærkningerne, og det er sagt både af den højtærede

minister og af talere her — hvor vanskeligt det er at tilbagebetale disse midler. Man får efterhånden det indtryk, at når staten skal betale penge tilbage, er der ingen grænser for, hvor besværligt det er at finde frem til dem, der skal have pengene, hvor meget der løber på i administration og omkostninger, medens denne tale måske ikke føres med samme kraft, når der er tale om, at det offentlige skal indkassere selv små midler fra skatteyderne ude omkring. Altså, der er en væsentlig forskel på den høje regerings og den højtærede fungerende statsministers indstilling over for disse problemer, alt efter som pengene skal gå den ene eller anden vej.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. K. B. Andersen, at jeg er slet ikke overbevist om, at vi under det korte udvalgsarbejde, vi havde sidste gang, fik dokumenteret, at det var umuligt at tilbagebetale disse midler. Tværtimod har vi skrivelser som absolut dokumenterer at det kan lade sig gøre; men det er klart, at når der er gået 13-14 år efter krigens afslutning, må der være visse mennesker, som man ikke længere vil kunne finde frem til. Det erkendte vi sidste gang, og det erkender vi igen, men det bortforklarer ikke, at der stadig vil være en stor kreds, som har krav på tilbagebetaling af de midler, der er i overskud i krigsforsikringsforbundene. Vi vil derfor under det kommende udvalgsarbejde sætte ind på dette problem og stadig forsøge at finde frem til en ordning, som gør det muligt, at de flest mulige af disse midler bliver tilbagebetalt.

Så kommer problemet om de penge som eventuelt ikke vil kunne tilbagebetales. Når man hører den ærede ordfører for socialdemokratiet læse de mange henvendelser op, som sidste gang kom fra forskellige erhvervsorganisationer, kunne det nok forbavse en og anden, at den højtærede minister og den høje regering ikke har lyttet til nogle af disse henvendelser. Det kan også i høj grad forbavse, at den højtærede minister heller ikke har taget hensyn til de ønsker og krav, der ved forhandlingen mellem krigsforsikringsforbundene og landbrugsorganisationerne dengang blev stillet op. Landbrugsorganisationerne havde aftalt med krigsforsikringsforbundet for landbrugets løssøre, at hvis der blev et over-